

menneskerettigheder så havde det, når man skar på den måde. Det var sådan set, jeg synes jo egentlig, den meget hyppigt gentagne pointe i de korte bemærkninger, jeg havde, både til hr. Jeppe Kofod og til fru Hanne Severinsen.

Men nu vil jeg så spørge fru Elisabeth Arnold: Når fru Elisabeth Arnold nu er med på det her forslag til vedtagelse, har hun så fået nogen sikkerhed for, at vi ikke en gang til kommer til at opleve, at det ene sæt menneskerettigheder, nemlig det politiske, bruges som begrundelse for, at man skærer brutalt, uanset at det så rammer det andet sæt menneskerettigheder?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da også bare sige til fru Elisabeth Arnold, at vi gerne vil være med til at have en adskillelse af de to debatter, for det kan man godt, hvis man gør det på den måde, som fru Elisabeth Arnold siger. Men problemet er jo bare, at der desværre i dag er en sammenhæng, derved at de nedskæringer, der er sket på bistanden, jo også svækker arbejdet for menneskerettighederne. Det er jo uundgåeligt. Bl.a. blev der nævnt den 10 pct.s barbering af tilskuddet til ngo'erne, og det kan jo ikke undgå at svække arbejdet for menneskerettighederne. Så den indlysende sammenhæng er der. Det må fru Elisabeth Arnold vel også medgive at der er.

Men o.k., hvis vi kan få en fornuftig fortolkning af det forslag til vedtagelse, så ser vi meget gerne, hvis man i den her debat på det grundlag kan få vedtaget en fælles enstemmig vedtagelse.

Det ville være helt flot og til gavn for menneskerettighederne. Men vi vil kun være med til det, hvis vi kan få de garantier, som vi har bedt ministeren om i sin besvarelse at komme med.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til fru Margrete Auken: Det Radikale Venstre har ikke fået noget som helst andet end det, der står i teksten her. Og jeg har fået bekræftelse fra en af de øvrige forslagsstillere på, at »at reviderer« betyder, at der forudgående foretages en observation, en analyse, en vurdering, en diskussion af, hvad der så siden skal ske.

Men jeg fortolker det sådan – og jeg vil så godt sige, at det er mit fortolkningsbidrag til den vedtagelse – at en revidering af en udviklingsbistand kan betyde en fjernelse, en omlægning,

en reduktion og en øgning. Så tror jeg, vi har alle mulige muligheder med.

En revidering betyder blot, at det skal have nogle konsekvenser for modtagerlandet, hvis regeringen groft og vedvarende krænker menneskerettighederne. Og det er jeg enig i. Hvordan konsekvenserne skal være må afhænge af de konkrete land. Jeg er helt med på, at hvis man er nødt til at opgive samarbejdet med regeringen, fordi det er regeringen, der krænker menneskerettighederne, og ikke en eller anden tilfældig høvding i en fjern region eller sådan noget, så skal man opgive at samarbejde med regeringen, og så må man give bistanden på anden måde. Så kan man omlægge.

Behovet kan være nok så stort for bistand. Behovet for rent vand, behovet for skolemateriale, behovet for sundhedsarbejde kan være enormt stort, og så skal befolkningen jo ikke lide under, at den har en dårlig regering, en udemokratisk regering. Sådan kan man også gøre det. Men man kan ikke skrive noget generelt i et forslag til vedtagelse her i Folketinget, som beskriver, hvordan det skal være i hvert enkelt land. Det er simpelt hen ikke muligt. Jeg føler mig dækket ind ved, at revideringen får dette indhold, som jeg har beskrevet her.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at det var ngo'erne, der blev skåret. Det synes jeg også var et ubehageligt træk. Det var en uønsket, det var et dårligt signal at sende, men ikke desto mindre er det altså de befolkninger, der bor i de pågældende lande, der skal nyde godt af bistanden, og det vil vi gerne sørge for bliver tilfældet, også ved den vedtagelse her.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg sidder og prøver at tænke på, hvordan jeg skulle præsentere det i SF's folketingsgruppe uden at blive totalt til grin, når jeg skulle sige, at jeg nu har både hr. Jeppe Kofods og fru Elisabeth Arnolds forsikringer om, at når den her regering siger revidering, så betyder det omlægning. Nej, det siger de nemlig ikke.

Det, som jeg igen vil sige til fru Elisabeth Arnold, er, at jeg er glad for, at vi ikke er uenige om ulandsbistanden og heller ikke om menneskerettighederne. Lad os nu sige, at det er vigtigt, at vi får slået fast, at vi da ikke er blevet uenige med hinanden. Spørgsmålet er, hvad det er, vi går med til, når vi støtter den der formulering med revideringen.